

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/95/2022
Identifikačné číslo spisu: 6115010232
Dátum vydania rozhodnutia: 07.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:6115010232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, na neverejnom zasadnutí konanom 7. februára 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Z. F., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júna 2016, sp. zn. 5To/139/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. F. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10. septembra 2015, sp. zn. 1T/19/2015 uznal obvineného Z. F. (ďalej len „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

obvinený dňa 11. septembra 2014 na chodbe pred pojednávacou miestnosťou č. 208 Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici počas verejného pojednávania v konaní vedenom pod č. k. BB 3T 3/14 proti obžalovanému JUDr. Z. M., stíhanému pre prečin nepriamej korupcie podľa § 366 odsek 1 Trestného zákona, oslovil svedkyňu K. E., narodenú XX. A. XXXX, trvale bytom E., ul. E. č. XX/XX, ktorá svedčí v uvedenej veci ako svedok a povedal jej, že on by na jej mieste ne vypovedal, lebo ak bude mať z tejto výpovede obžalovaný JUDr. Z. M. problémy, tak ich bude mať aj ona a jej priateľ D. B. A. B., narodený XX. B. XXXX, občan K. B. s prechodným pobytom v E., ul. Q. č. X a jej priateľ môže zabudnúť na Slovensko a na medicínu, ktorú v súčasnej dobe študuje na Slovensku, pričom im tiež odporučal nájsť si právnik, ktorý by ich v ich trestnej veci zastupoval, pričom takto konal v úmysle ovplyvniť svedeckú výpoveď svedkyne K. E. a D. B. A. B. tak, aby títo ne vypovedali v neprospech obžalovaného JUDr. Z. M..

Za to súd prvého stupňa obvinenému uložil podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. j), § 46 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť)

mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj len „odvolací súd“), na podklade odvolania podaného obvineným, otcom obvineného, matky obvineného a družky obvineného, rozhodol ako súd odvolací uznesením zo 7. júna 2016, sp. zn. 5To/139/2015 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolania zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu Mgr. Pavla Antoša dovolanie vo svoj prospech, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júna 2016, sp. zn. 5To/139/2015 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, pri zistení dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku bol porušený zákon v neprospech obvineného. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie bolo v zmysle § 376 Trestného poriadku zaslané na vyjadrenie ostatným stranám konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), ktorá s poukazom na ustanovenie § 370 ods. 1 Trestného poriadku navrhla dovolanie podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietnuť, nakoľko bolo podané oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na podklade podaného dovolania primárne skúmal, či boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Trestného poriadku a dospel k záveru, že dovolanie nespĺňa podmienku podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, preto je potrebné ho ako oneskorene podané odmietnuť.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Pri posudzovaní včasnosti podania mimoriadneho opravného prostriedku dovolací súd vychádzal zo zákonom stanovenej lehoty, ktorá je v prípade podania dovolania v prospech obvineného trojročná, pričom sa počíta od doručenia rozhodnutia obvinenému; prípadne jeho obhajcovi či inej oprávnenej osobe (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku). V predmetnej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zo 7. júna 2016, sp. zn. 5To/139/2015 obvinenému bolo doručované na adresu, ktorú sám na tieto účely uvádzal (naposledy v podaní doručenom krajskému súdu 8. decembra 2016, č. l. 1398 spisu) a na ktorú sa mu v priebehu konania zásielky úspešne doručovali (naposledy predvolanie na verejné zasadnutie na deň 7. júna 2016, č. l. 1412 rub). K zmene došlo po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorého uznesenie, neskôr napadnuté dovolateľom, sa

obvinenému nepodarilo doručiť riadne, ale až prostredníctvom fikcie doručenia, keď sa zásielka s uznesením vrátila okresnému súdu s poznámkou pošty, že táto nebola prevzatá v odbernej lehote (č. l. 1424 rub). Zásielka bola doručovaná obvinenému do vlastných rúk s tým, že po neúspešnom pokuse o doručenie uskutočnenom dňa 23. júna 2016 bola doručovaná opakovane dňa 27. júna 2016 (č. l. 1424 rub), rovnako neúspešne, preto bola v rovnaký deň uložená na pošte. Keďže v odbernej lehote nebola obvineným prevzatá, vrátila sa okresnému súdu. Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku a súčasne nešlo o výnimky vymedzené v tomto ustanovení (veta za bodkočiarkou), zásielku bolo potrebné považovať za doručenu obvinenému na tretí pracovný deň od jej uloženia na pošte, teda 30. júna 2016.

Dovoláním napadnuté uznesenie krajského súdu bolo doručené obhajcom obvineného JUDr. Eve Mišíkovej 24. júna 2016 a Mgr. Pavlovi Antošovi 23. júna 2016 (obe doručanky pripojené na č. l. 1424 spisu).

Keďže dovoláním napadnuté uznesenie krajského súdu bolo obvinenému právnou fikciou doručené najneskôr, nepripadalo do úvahy posunutie lehoty v zmysle § 370 ods. 1 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku. Je zrejmé, že od 30. júna 2016 sa potom odvíjala trojročná lehota na podanie dovolania, ktorá pri zohľadnení pravidla uvedeného v § 63 ods. 4 Trestného poriadku dovolateľovi uplynula dňom 1. júla 2019 (koniec trojročnej lehoty t. j. 30. júna 2019 pripadol na deň pracovného voľna, preto došlo k posunutiu lehoty podľa § 63 ods. 5 Trestného poriadku na najbližší budúci pracovný deň). Obvinený podal dovolanie prostredníctvom obhajcu elektronicky 24. novembra 2022, teda po zákonom stanovenej trojročnej lehote.

V danej súvislosti treba pripomenúť, že posudzované dovolanie obvineného Z. F. bolo podané v poradí ako druhé. Prvé jeho dovolanie bolo podané už 21. júna 2019 (teda v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por.), ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. decembra 2019, sp. zn. 4 Tdo 55/2019 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuté, teda z dôvodu, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371. Obvinený dovoláním napádal uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júna 2016, sp. zn. 5To/139/2015 a je teda zrejmé, že musel byť s týmto rozhodnutím oboznámený už pred jeho podaním, teda pred 21. júnom 2019 a nie až 13. januára 2020, ako to uviedol v dovolaní podanom 24. novembra 2022. Navyše treba pripomenúť, že obvinený údajne nedoručenie uznesenia odvolacieho súdu namietal už v tomto skôr podanom dovolaní, pričom najvyšší súd sa s touto jeho námietkou zaoberal a svoje závery v tomto smere podrobne odôvodnil (strany 9-10 citovaného uznesenia).

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. F. bez meritórneho preskúmania veci na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol, pretože bolo podané oneskorene.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.